

[Min. for Industri, Handel og Søfart.]
 sætte en vis Præmie paa den fra alle Sider
 set ønskelige faglige Uddannelse og Sik-
 ring af visse rene Linier med Hensyn til
 Tilkendegivelsen af dette overfor Publi-
 kum. Jeg tror derimod ikke, at man ved
 at give en saadan Bestemmelse kan eller
 bør gaa noget Skridt i Retning af saa ogsaa
 at sikre Arbejde for den Mand, som har
 skaffet sig Dygtighed og Duelighed. Det
 forekommer mig, at dette ikke er en Op-
 gave for Samfundet.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds
 rejste Spørgsmaalet om, hvorvidt Vandrebrev
 efter Lovforslaget vilde være nødven-
 digt til Omførsel af hjemmelavede Broderier.
 Dette vil efter Lovforslagets § 40 være Til-
 fældet, idet saadanne Broderier naturligt
 synes at maatte sidestilles med danske
 Husflidsprodukter, og herved forudsættes,
 at der ikke paa Grundlag af Bestemmelsen
 i samme Paragrafs 2det Stykke skabes
 Hjemmel for vidtgaende Frihed paa dette
 Punkt. Det maa nemlig erindres, at For-
 maalet med Tilvebringelsen af Kontrol
 med den Handel, der finder Sted ved Om-
 førsel, er at hindre uheldige Personer i at
 benytte Medbringelsen af visse Varer til
 Salg som Skalkeskjul for ulovlige Handler,
 og det maa derfor kræves, at ogsaa Husflids-
 produkter af den nævnte Art undergives de
 almindelige Omførselsbestemmelser. Men
 det er jo et Spørgsmaal, som kan tages op,
 og som ganske naturligt vil blive taget op
 under en kommende Udvalgsbehandling, og
 jeg skal for mit Vedkommende gerne deltage
 i Drøftelsen deraf og være villig til at be-
 tragte Sagen ogsaa ud fra andre Synspunkter
 end det, der er anlagt i Lovforslaget.

De af det samme ærede Medlem frem-
 førte Betragtninger angaaende Speditions-
 næring og det mellem forskellige Andelsfore-
 tagender i saa Henseende stedfindende Sam-
 arbejde har jeg forstaaet saaledes, at der
 nærmest var Tale om Ydelse af visse gen-
 sidige Tjenester, som ikke naturligt vil
 kunne omfattes af den i Lovforslagets § 61
 givne Definition af Speditionsnæring, saa at
 dette Forhold altsaa ikke vilde blive berørt
 af Lovforslagets Bestemmelser.

Det samme ærede Medlem udtalte en
 stærk Tilslutning til den Tanke, der har fun-
 det Udtryk i Lovforslagets § 86, nemlig at
 Ejendomsmæglervirksomheden, der hidtil
 har været ganske fri, nu i et vist Omfang
 bør bringes ind under de ved Næringsloven
 regulerede Forhold, kun at det ærede Med-
 lem kunde ønske, at man vilde gaa et væ-
 sentligt Skridt videre i Retning af Indførelse
 af Kontrol med saadanne næringsdrivende.

Selv om jeg i og for sig godt forstaaer de Be-
 tragtninger, som det ærede Medlem frem-
 førte, mener jeg dog at burde fremhæve, at
 man ved et saadant første Forsøg paa at
 lovordne disse Forhold vistnok bør gaa frem
 med ikke ringe Varsomhed, og at man ikke
 her til at begynde med skal træffe mere ind-
 gribende Bestemmelser, end man kan faa til
 at holde.

Med Hensyn til de statsautoriserede
 Revisorer er jeg enig med det ærede Medlem
 om, at der findes for faa af saadanne Revi-
 sorer, og navnlig er der for faa statsautori-
 serede Revisorer i Provinsen; men Lov-
 forslagets § 66, 3die Stykke, forudsætter
 jo ogsaa, at man hurtigt kommer til en
 Forøgelse af Antallet.

Hermed mener jeg i det væsentlige at
 have besvaret de Spørgsmaal, som de
 ærede Ordførere har rejst, og jeg skal
 slutte mine Bemærkninger til Ordførerne
 med paa ny at udtale min Tak for den i
 det store og hele velvillige Modtagelse,
 som Næringslovforslaget har faaet i dette
 høje Ting, idet jeg udtaler Haabet om, at
 det ved fortsat Velvillie og Imødekommen-
 hed fra de forskellige Sider skulde vise sig
 muligt i en nær Fremtid at naa frem til
 Gennemførelse af en for dansk Næringsliv
 god Næringslov.

Jeg vil gerne til sidst gøre nogle faa
 Bemærkninger til det ærede 3die Medlem
 for 1ste Kreds (Schovelin), som fremsatte
 en Række overmaade interessante og mere
 almene Betragtninger over Næringsudvik-
 lingen. Det ærede Medlem sagde, at naar
 Næringsloven af 1857 var og blev en saa
 god Lov, var det, fordi den var udarbejdet
 af en enkelt Mand, som havde nøje Kend-
 skab til de næringsretlige Forhold her i
 Landet og til Næringslivet i det hele. Det
 maa erkendes, at det Lovudkast, der den
 Gang blev forelagt, og som jo i alt væsent-
 ligt hvilede paa det Forarbejde, som han
 havde tilvebragt, var et fortrinligt Ar-
 bejde. Saa mente det ærede Medlem
 imidlertid, at der nu var opstaaet en Brist,
 navnlig fordi Nationaløkonomerne, som
 skulde give de mere almene Synspunkter
 ved Bedømmelsen af de Forhold, her er
 Tale om, havde for lidt Indflydelse paa
 Forarbejderne til en saadan Lov. Jeg vil
 ikke modsige det ærede Medlem, det kan
 godt være, at der er noget berettiget i
 hans Udtalelser, men jeg vil dog gøre
 opmærksom paa, at de almene Synspun-
 kter, som skulde være og ogsaa er blevet
 gjort gældende i Næringslovskommissionen,
 jo skulde gøres gældende af de af Rigsdagen
 valgte Medlemmer af Kommissionen, me-